

Aan de leden van de Vaste Commissie voor Infrastructuur & Milieu van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Aan de leden van de Vaste Commissie voor Economische Zaken, Landbouw en Innovatie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

CC.

De minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

De minister van Infrastructuur en Milieu

Gedeputeerde Staten van de provincie Noord-Holland

Leden van de commissie voor Verkeer en Milieu van Provinciale Staten Noord-Holland

Gedeputeerde Staten van de provincie Zuid-Holland

Leden van de commissies voor Ruimte en Milieu en Water, Economie en Bestuur van Provinciale Staten Noord-Holland

Leden van de Gemeenteraden in Zandvoort en Noordwijk

Onderwerp: **Windmolenparken op zee**

Datum: 22 augustus 2012

Zeer geachte heer/mevrouw,

Graag vragen wij uw aandacht voor de geplande ontwikkeling van het windmolenpark Q10 voor de Zandvoortse en Noordwijkse kust door Eneco. Een groep van ruim 700 burgers en bedrijven heeft tegen de komst van dit park bezwaar ingediend. Momenteel lopen er twee beroepschriften bij de rechtbank te Rotterdam tegen het besluit van de minister van Infrastructuur en Milieu tot verlenging van de vergunning voor Q10.

Kwaliteit van wonen en werken aan de kust in het geding

De beroepschriften richten zich op de directe belangen van zowel de individuele bewoners en bedrijven als van Zandvoort en Noordwijk als toeristische kustgemeenten, die met de ontwikkeling van een windmolenpark voor de kust ernstig in het geding zijn. Voor de komende 20 jaar zullen wij geen vrije horizon meer hebben aan onze kust en dat dreigt te gebeuren voor de gehele Zuid- en Noord Hollandse kust. Deze ontwikkeling tast de leefbaarheid en de toeristische kracht van de Hollandse kust ernstig aan, terwijl dit nu juist een speerpunt is van het toerismebeleid van de minister van EL&I.

Een parelketting van kleine windmolenparken langs de kust of één groot windmolenpark uit de kust?

Het vigerende beleid van de ministers van EL&I en I&M leidt tot een parelketting van windmolenparken langs de Nederlandse kust. Dit is een doodzonde en vooral niet nodig! Er zijn vele malen grotere percelen vergund die verder buiten de kust liggen en die door hun omvang kosteneffectiever zijn te realiseren en de beleidsdoelstelling sneller kunnen verwezenlijken. Voor slechts een deel van de vergunde parken door de minister van I&M zijn echter subsidiebeschikkingen ten bedrage van 5,2 miljard euro verstrekt door de minister van EL&I. Zonder subsidies zijn windmolenparken op zee nog niet rendabel te ontwikkelen.

Hoge kosten, weinig rendement

Economisch deugt de subsidieverlening voor het windmolenpark Q10 niet. De eigenaar van Q10, Eneco, stelt dat er lagere kosten gemoeid zijn met de realisatie van een park dat dichterbij de kustlijn ligt (thans op 15 mijl). Dit is niet juist. De tenderprocedure voor de toekenning van de subsidies voor windmolenparken op zee werd gewonnen door de parken Bard I en II op 45 mijl boven het waddengebied (ter grootte van 600 megawatt). Deze parken bleken per megawatt per uur het goedkoopst te zijn. Toch heeft de minister van EL&I aan Q10 een subsidie toegekend van maar liefst 1 miljard euro!

Tegenstrijdige beleidskaders

Om de opgeleverde windenergie ook naar de gebruikers te kunnen transporten is een nieuw kabelnetwerk nodig dat door TenneT (100% in handen van de Nederlandse Staat) moet worden aangelegd. De kosten voor de aanleg van dit netwerk zijn erg hoog en worden uit de verstrekte subsidiegelden bekostigd.

Op dit moment worden per park aparte kabeltracés aangelegd, die een beperkt vermogen hebben en daardoor mogelijke uitbreidingen in de toekomst blokkeren. Het is evident dat de kosten voor een kabelnetwerk, dat een reeks kleine parken moet bedienen, vele malen hoger zijn dan voor het aanleggen van een netwerk dat een of enkele grotere parken kan bedienen met meer capaciteit voor de toekomst. Ook dit aspect lijkt niet in de afweging voor het verlenen van vergunningen en subsidies te zijn meegewogen.

Er is in totaal 5,2 miljard subsidie gemoeid met de ontwikkeling van windmolenparken op zee en die kosten moeten, zeker vandaag de dag, duurzaam en verantwoord worden besteed. Het realiseren van een reeks kleinere parken is water naar de zee dragen!

Wij pleiten voor een geïntegreerde aanpak van de ontwikkeling van windenergieparken op zee waarin vergunningen voor de ontwikkeling en exploitatie ervan, beschikbare subsidiekaders, en de benodigde infrastructuur in samenhang worden ontwikkeld.

Duurzame besluiten

Wordt dit het zoveelste infrastructurele project in Nederland waarvan men achteraf in wijsheid zal zeggen dat het beter niet op deze manier gerealiseerd had moeten worden? Wij menen dat het nog niet te laat is om dit besluit terug te draaien. Immers: beter ten halve gekeerd, dan ten hele gedwaald!

Wij keren ons niet tegen windenergie op zee maar wel tegen dit relatief kleine park voor onze kust met grote gevolgen voor de gemeenten Zandvoort en Noordwijk, en hun burgers en bedrijven. Het wegnemen van een vrije horizon zal onherroepelijk tot planschade voor de bewoners en toeristische bedrijven langs de kust leiden, en misschien tot compensatieregelingen. Maar de immateriële schade is niet te compenseren. Het belang van de Hollandse kust is bovendien veel groter dan een optelsom van lokale belangen.

Wij doen daarom een beroep op onze volksvertegenwoordigers om nu in actie te komen op zowel lokaal, provinciaal en landelijk niveau. Het is nog niet te laat om dit tij te keren. Blijft u aan de zijlijn staan kijken hoe onze kustlijn straks volstaat met windmolens?

Graag vernemen wij van u wat u van deze ontwikkeling vindt en hoe u hiermee wilt omgaan. Wij zijn graag bereid tot een mondelinge toelichting en nader overleg.

Burgemeester en wethouders van de Gemeente Zandvoort

Bewoners Leefbare Kust (BLK)

Vereniging Strandpachters Zandvoort

In gezamenlijkheid met:

Burgemeester en wethouders van de Gemeente Noordwijk

Kustbewoners Noordwijk